

Reményik Sándor

Hegedű sír

Hegedű sír, magányos hegedű
A roppant csillag-kupola alatt.
Oly kristálytisza üveghangokon
Jajdul a végtelenbe valaki;
Úgy ostromol Istent és éjszakát,
Könyörög, lázad, adja meg magát,
Hogy lehetetlen meg nem hallani.

És mennyi ilyen kristály-hegedű -
És mennyi ilyen harmat-tiszta hang -
És megváltásra méltó mennyi bánat
Az örök csillag-kupola alatt.

Ha ezeket nem hallja senki sem,
Ha ezeket nem bánja senki sem:
Mért hallaná meg az én hangomat?

1931 augusztus 31